

Chương 361: Bertus Tìm Ra Sự Thật Của Reinhardt

(Số từ: 3977)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:02 PM 20/04/2023

Reinhardt có vẻ kỳ quặc.

"Phải không?"

"Đúng là vậy."

"Vì thế nên."

"Tớ, tớ nghĩ như vậy?"

Ellen, Liana, Harriet và Adelia tụ tập để thảo luận về vấn đề đặc biệt này.

Reinhardt đã hành động kỳ lạ gần đây.

Đó không hẳn là một cảm giác tồi tệ. Harriet nói với khuôn mặt đỏ bừng.

"Ừm, hôm trước, anh ấy đột nhiên... ừm, nói thế nào nhỉ? Anh ấy nhìn chăm chăm vào tớ. Giống như... ánh mắt của anh ấy có phần..."

"Lo âu?"

"Ừm! Chính là cảm giác đó!"

Harriet kêu lên như thể Liana đã tìm đúng từ.

Biểu cảm mặc định của Reinhardt luôn có phần vụng vọ.

Nhưng trong vài ngày qua, mọi người đều cảm thấy có gì đó không ổn khi nhìn vào Reinhardt.

Reinhardt có một cái nhìn xa xăm, mơ màng trong mắt, như thể anh ta đã nhìn thấy tất cả.

Anh ấy cũng đã không chọn bất kỳ cuộc chiến không cần thiết nào trong vài ngày qua.

Nếu phải miêu tả thì đó là đôi mắt mơ màng và quầng rử.

Tất nhiên, có những người cảm thấy xấu hổ khi Reinhardt nhìn họ với ánh mắt như vậy, chẳng hạn như Harriet de Saint-Owan.

Cũng có những người lo lắng sờ trán, hỏi anh có ốm không, như Ellen Artorius.

Và sau đó, có những người hoàn toàn khác nhau.

"Phiền thật đấy."

Liana de Grantz thuộc loại ghê tởm hơn.

"Ý tớ là, một ngày nọ, tớ uống một chút ở nhà và cảm thấy không khỏe, và anh ấy đột nhiên nói với tớ, 'Đừng uống nhiều quá, nếu không cậu sẽ mắc bệnh tiểu đường.' Tớ nên nói gì đây? Hả? Cái gì đây... Dù sao thì, đây là lần đầu tiên tớ cảm thấy khó chịu trước sự quan tâm đó."

Nó cảm thấy thực sự kỳ lạ.

Khi một người đang nói chuyện như vậy đột nhiên hành động tử tế, Liana không chỉ bị sốc mà còn ghê tởm.

‘Cậu đã phát điên lên rồi sao? Tại sao cậu lại hành động như thế này đột ngột?’

‘Tớ chỉ lo lắng cho cậu, vậy thôi.’

Khi Liana trở nên chán ghét, Reinhardt quăng thêm quả bom khác.

Khuôn mặt của Liana trở nên tái nhợt, và cô làm bầm một cách trống rỗng.

"Tên khốn đó... sắp chết sao? Người ta nói con người sẽ thay đổi trước khi chết."

"Không đời nào!"

"Đó chỉ là một sự mê tín."

"Không, không thể nào..."

Trước lời của Liana, mọi người phản ứng khác nhau.

Mọi người đều biết Reinhardt đã hành động kỳ lạ, nhưng họ không biết tại sao anh ấy lại thất vọng như vậy.

"Chúng ta có nên... làm gì đó cho cậu ấy không?"

Khi Liana nghiêng đầu, cô ấy nói. Sau đó Ellen hỏi lại cô ấy.

"Như thế nào?"

"Chà... Khi cậu cảm thấy buồn, tớ đoán không có gì tốt hơn là ăn và uống..."

Họ có thể làm gì khác cho một người dường như rất chán nản vì một lý do không rõ?

Mặc dù Liana ghê tởm và khó chịu nhưng cô ấy vẫn lo lắng cho Reinhardt.

Mọi người bắt đầu nghĩ đến việc làm gì đó cho Reinhardt đang chán nản.

Điều đó có thực sự giúp ích cho Reinhardt hay không lại là một vấn đề khác.

Tôi đã suy nghĩ rất lâu rằng có quá nhiều thứ phải lo lắng. Tất nhiên, tôi mong đợi danh sách sẽ tăng lên, nhưng khi áp lực bắt đầu tăng lên, việc chú ý đến mọi thứ ngày càng trở nên khó khăn.

Black Order đã đồng ý hỗ trợ tôi, nhưng tôi không thể chắc chắn về ý định thực sự của họ.

Có lẽ rời khỏi Temple một mình sẽ là con đường đúng đắn.

Như Lucynil đã nói, tôi sẽ ngày càng trở nên nguy hiểm hơn và số lượng người phát hiện ra danh tính thực sự của tôi sẽ tăng dần. Tùy thuộc vào người phát hiện ra, hậu quả có thể là không thể đảo ngược.

Thay vì đi trên dây nguy hiểm, có lẽ tốt hơn là rời khỏi Temple.

Tuy nhiên, có một lý do khiến tôi phải ở lại Temple lâu nhất có thể để giữ kín danh tính của mình.

“Em mới làm việc đó được vài ngày, nhưng có vẻ như nó đang diễn ra suôn sẻ cho đến nay.”

"Đó là một cứu trợ."

—Ký túc xá Class B.

Charlotte, điềm tĩnh nhấp một ngụm trà, nói.

Phân tích và nghiên cứu kỹ thuật [Thao túng linh hồn]. Thông qua đó, chúng tôi sẽ loại bỏ linh hồn của Ma vương đã gắn bó với Charlotte.

Cho đến lúc đó, tôi là người duy nhất có thể xử lý tình huống nếu sức mạnh của Charlotte vượt ngoài tầm kiểm soát.

Bỏ qua những vấn đề thực tế đó, sự thật là tôi không muốn rời khỏi Temple. Nhưng tôi biết đó chỉ là mong muốn và tham vọng của cá nhân tôi.

"Hiện tại, em đã giữ bí mật thông tin về mê cung dưới lòng đất của Lâu đài Ma Vương và nơi tôi tìm thấy cuốn sách. Cuối cùng thì nó cũng có thể xuất hiện, nhưng ngay bây giờ, không ai biết."

—Mê cung dưới lòng đất của Lâu đài Ma vương.

Bản thân sự tồn tại của nơi này không phải là vấn đề.

Tuy nhiên, vấn đề là chỉ Archdemon mới có thể vào được. Nếu biết rằng Charlotte hiện đang ở trong tình trạng tương tự như Ma vương, cô ấy sẽ khó có thể an toàn.

Tôi muốn ở lại Temple cho đến khi vấn đề của Charlotte được giải quyết.

Điều đó có xảy ra hay không, tôi không dám chắc.

"Dù sao thì, gần đây anh bị làm sao vậy? Anh có cãi nhau với những người khác hay gì không?"

"Cái gì? Không."

"Hừm."

Có lẽ cảm nhận được điều gì đó từ thái độ của tôi, Charlotte thận trọng hỏi. Thể hiện quá nhiều sai lệch so với con người bình thường của tôi cũng có thể là một vấn đề.

Khi tôi trông hơi choáng váng, Charlotte lặng lẽ nắm tay tôi.

"Mọi chuyện sẽ ổn thôi. Đừng lo."

Những lời của Charlotte tương tự như những gì tôi đã từng nói với cô ấy.

Trong một khoảnh khắc, tôi ước rằng Charlotte cũng có [Linh Ngôn].

—Cung điện mùa đông.

Văn phòng của Bertus.

"Ta đã mong đợi điều này, nhưng có vẻ như chúng ta đã đi vào ngõ cụt."

Bertus sắp xếp ngăn nắp các bản báo cáo có tổ chức trên chiếc bàn bên cạnh.

Sự cố Riverrier Lanze.

Mặc dù có thể xác định được những kẻ tấn công, tung tích của chúng vẫn chưa được xác định. Ý định của Ma Vương cũng không rõ. Báo cáo mà

anh ta nhận được nói rằng trong khi cuộc điều tra về sự cố Riverrier Lanze sẽ tiếp tục, họ đã đạt đến giới hạn của cuộc điều tra.

Người kế vị Ma Vương đã tồn tại.

Và có khả năng rất cao rằng chính cậu bé đã cứu Charlotte. Cậu bé đã đi đâu?

Cậu bé đã biến mất như thể bốc hơi giữa Thủ đô Đế quốc.

Cả Charlotte và Bertus đều không thể lần ra tung tích của cậu bé và cuối cùng họ không thể tìm thấy cậu.

Tại thời điểm này, sự xuất hiện trở lại của Ma vương là một điều may mắn cho Đế quốc, nhưng chừng nào họ không thể xác định được Ma vương là ai, thì họ không thể vui mừng trước sự trở lại của kẻ thù cũ của Đế quốc.

Bertus đã gặp rắc rối vì nó.

"Nhân tiện, thưa Điện hạ, thần đang nói về Reinhardt, người mà ngài đã đề cập trước đây."

"Im lặng!"

Ngay khi nhắc đến tên của Reinhardt, Bertus đã nhúm mày.

"Đừng nói về tên khốn đó lúc này."

Trong cuộc sống, một số ký ức có thể gây tổn thương chỉ bằng cách nghĩ về chúng.

Ngay bây giờ, cái tên Reinhardt đối với Bertus là như thế.

Cosplay Nữ Sinh.

Nghiêm túc, tại sao? Anh ấy đã bỏ lỡ điều gì?

Không có lý do, không có cơ sở và không có sự biện minh nào cho việc Reinhardt đã làm một việc như vậy.

Reinhardt khẳng định đó là vì tiền, nhưng giải thưởng cho cuộc thi Cosplay Nữ Sinh thậm chí không đáng kể đến thế. Trên thực tế, băng Rotary đang kiếm tiền bằng tay mình, vậy số tiền thắng được từ một cuộc thi Cosplay Nữ Sinh sẽ giúp ích bao nhiêu cho tài chính của băng đảng?

Vì vậy, hoàn toàn theo nghĩa đen.

Lý do duy nhất mà Bertus có thể nghĩ ra là Reinhardt muốn làm điều đó.

Reinhardt cải trang.

Tại sao?

Bởi vì Reinhardt muốn.

Cho dù Bertus có nghĩ về nó bao nhiêu đi chăng nữa, đó là lý do duy nhất!

Đối với Bertus, Reinhardt là kiểu người như vậy.

Reinhardt đã cải trang và muốn thể hiện điều đó đến mức thậm chí còn tham gia một cuộc thi.

" ... "

Mọi người có xu hướng từ bỏ sự hiểu biết khi nói đến những vấn đề vượt quá tầm hiểu biết của họ.

Bertus đã từ bỏ việc hiểu Reinhardt.

Từ bỏ có nghĩa là anh không tò mò và quyết định không nghĩ về nó.

Với quyết định ngừng điều tra cô gái tóc bạch kim ngay lập tức, Bertus đã cố gắng hết sức để không nghĩ về gã điên Reinhardt đó.

Trong tình hình hiện tại, Bertus từ bỏ suy nghĩ về Reinhardt thực sự là một điều tốt cho Reinhardt.

"Tuy nhiên... thần tin rằng ngài nên biết về điều này..."

"Ta đã nói với người là đừng nói về nó."

Vì đã chịu quá nhiều tổn thương tinh thần, Bertus thậm chí không có kế hoạch nằm lại ký túc xá cho đến khi kết thúc kỳ nghỉ đông.

Thấy hoàng tử rõ ràng không thoải mái, người hầu của anh ta do dự.

Nó giống như một cái gì đó anh không thể không nói.

"Nhưng ngay cả như vậy, đó là điều Điện hạ cần nghe."

"Được rồi, chuyện gì vậy?"

Với thái độ cho thấy anh ta sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc nếu đó là điều gì đó không đáng kể, người hầu của Bertus miễn cưỡng nói.

"Reinhardt đã nhận được Huy hiệu hoàng tộc."

"...Cái gì?"

Bertus nghiêng đầu.

Anh không mong đợi điều đó chút nào.

Biểu tượng hoàng tộc?

"...Ý người là Reinhardt đã nhận nó? Biểu tượng hoàng tộc? Từ ai? Em gái ta?"

Bertus biết rằng Charlotte đã cho Reinhardt mượn biểu tượng hoàng tộc khi anh ta đến Darklands lần trước.

"Không, Bệ hạ đích thân đưa cho Reinhardt..."

"...Hoàng đế?"

—Huy hiệu Hoàng tộc.

Nếu Hoàng đế đích thân tặng, điều đó có nghĩa đây là một món quà chứ không phải một thứ được mượn.

Chủ nhân của Huy hiệu sẽ được đối xử như Hoàng tộc.

Mặc dù đúng là sở hữu Huy hiệu Hoàng tộc sẽ cho phép miễn trừ đối với hầu hết các vấn đề pháp lý, nhưng Hoàng tộc nên nhận được sự đối xử như thế nào?

Trên thực tế, không có luật rõ ràng và chi tiết liên quan đến việc đối xử với nó.

Do đó, được đối xử như Hoàng tộc có nghĩa là được hưởng nhiều hơn những gì mà bất kỳ tầng lớp đặc quyền nào trên thế giới nhận được.

Do đó, Huy hiệu Hoàng tộc không thể được tặng hoặc sở hữu bởi bất kỳ ai, và những người có nó phải có những đóng góp đáng kể cho đế chế.

Ví dụ, mặc dù họ không còn ở thế giới này, những anh hùng như Ragan Artorius và những người đồng đội của anh ta đã nhận được nó.

Chưa hết, Reinhardt được cho là đã nhận được nó.

"Lần trước, không phải có sinh viên được mời đến cung điện liên quan đến lễ hội Temple sao?"

"Ồ, phải rồi. Đó là một sự kiện thường niên."

Nó không có gì đặc biệt, chỉ là một sự kiện được tổ chức hàng năm. Những người chiến thắng giải đấu Temple từ mỗi khối đã được mời đến dự tiệc ăn mừng và động viên, và điều đó cũng diễn ra trong năm nay.

Reinhardt là Quán quân Temple năm nhất.

"Có thể nào là từ sự kiện đó...?"

"Phải. Không chỉ Reinhardt, mà cả Ellen Artorius cũng cùng nhau nhận Huy hiệu Hoàng tộc."

"Ellen? Cô ấy không tham gia giải đấu lần này phải không?"

"Lần này, họ cũng mời những người chiến thắng trong cuộc thi Mr và Miss Temple."

"Hmm ta hiểu rồi."

Bertus không quan tâm đến những thứ như vậy, vì lúc đó anh ấy đang bận tâm đến những vấn đề khác. Vì vậy, anh ấy mới biết rằng Ellen là người chiến thắng Miss Temple.

Bertus cảm thấy như các mảnh ghép đã vào đúng vị trí.

Những người chiến thắng cuộc thi Miss và Mr Temple ban đầu không được mời đến cung điện.

Chắc hẳn Hoàng đế đã cố tình mời Ellen vì biết cô là người chiến thắng, để ban cho cô Huy hiệu Hoàng tộc.

"Tôi có thể hiểu Ellen, nhưng... tại sao lại là Reinhardt?"

—Ellen Artorius.

Em gái của anh hùng, với tài năng phi thường và đang phát triển với tốc độ đáng sợ. Trong tình huống này, khi Ma vương có thể đã trở lại, Ellen là người mà đế chế phải bảo vệ và nuôi dưỡng hết sức cẩn thận.

Từ góc độ đó, việc ban cho Ellen Huy hiệu Hoàng tộc là một quyết định rất quan trọng và sáng suốt của Hoàng đế.

Nhưng còn Reinhardt thì sao?

Bertus cũng coi Reinhardt là một người sở hữu tài năng đáng gờm.

Xét về tốc độ, anh ta thậm chí có thể vượt qua Ellen. Vì điểm xuất phát giữa họ khác nhau đáng kể, nên giờ đây cả hai đều có thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Tất nhiên, kỹ năng của họ không bằng nhau.

Tuy nhiên, Ellen hiện đang nhận được nhiều kỳ vọng hơn do có Ragan Artorius, một tiền lệ xuất sắc, là anh trai của cô. Trên thực tế, có nhiều người có kỹ năng trong đế chế hơn Ellen và Reinhardt.

Ngay cả khi đầu tư vào tiềm năng, thì hơi quá khi ban cho Huy hiệu Hoàng tộc mà không có xuất thân là em gái của anh hùng.

"Hắn là chủ nhân của Tiamata."

"...Cái gì?"

—Tiamata.

Nghe từ đó, Bertus nhú mày.

"Đó có phải là Tiamata mà ta biết không? Thánh tích của Towan?"

"Phải. Reinhardt là..."

Cấp dưới của anh do dự để tiếp tục.

"Quán quân của Towan."

—Quan quân Towan.

Reinhardt là Quán quân của Towan.

Nhận một cú sốc với ý nghĩa khác với trước đây, Bertus thấy mình chết lặng với cái miệng há hốc.

"Kể từ khi nào?"

"Thần không chắc. Đó chỉ là thông tin thần vừa nhận được..."

—Chủ nhân của Tiamata.

—Quán quân Towan.

—Tông đồ của Thần Thanh Khiết.

Thanh Khiết.

Và.

Cosplay Nữ Sinh.

"Không, nghiêm túc mà nói, tại sao cậu ấy lại Cosplay Nữ Sinh?"

"...Xin thứ lỗi?"

Sự bộc phát đột ngột của Bertus khiến cấp dưới của anh ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc lùi lại một bước, sửng sốt.

Độ thuần khiết và Cosplay Nữ Sinh.

Bertus không thể không chắc chắn rằng Reinhardt thậm chí còn điên hơn anh tưởng. Bertus ấn vào thái dương đang đau nhói và thở dài thườn thượt.

"Không sao. Vậy Reinhardt là Quán quân của Towan, phải không? Nhưng thời điểm chính xác thì không rõ ràng."

"Thật vậy, thưa Điện hạ. Vì vậy, cùng với Ellen Artorius với tư cách là đối thủ của Ma vương..."

thần tin rằng cậu ta nhận được Huy hiệu Hoàng tộc không phải là một sự trùng hợp ngẫu nhiên."

"Có thể. Đó là một tình huống có thể xảy ra..."

Bertus ước gì mình có thể tẩy sạch một cảnh nào đó khỏi não bằng dung dịch tẩy rửa và quên nó đi mãi mãi.

Anh cố gắng kìm nén ý nghĩ đang tái diễn.

Chắc chắn rằng Reinhardt là một kẻ biến thái, nhưng cũng chắc chắn rằng anh ta là Quán quân của Towan.

Bertus gạt bỏ mọi lo lắng về những khía cạnh không liên quan sang một bên. Anh muốn đẩy họ ra xa mãi mãi, nhưng nói thì dễ hơn làm.

Dù sao, Reinhardt là Quán quân của Towan. Đó là lý do tại sao anh ấy nhận được Huy hiệu Hoàng tộc cùng với Ellen.

Bertus biết rằng Ellen là chủ sở hữu của Lament.

Tuy nhiên, anh ta không biết rằng Reinhardt là Quán quân của Towan cho đến tận bây giờ.

"Năm ngoái, anh chàng đó và Ellen đã mang về một cổ vật mạnh mẽ được cho là Thánh tích của các vị Ma thần từ Darklands, phải không?"

"Phải, nếu người đang nói về món đồ đột nhiên biến mất..."

Mùa hè năm ngoái, trong kỳ nghỉ của họ, Reinhardt đã mang về một cổ vật mạnh mẽ được

cho là Thánh tích của các Vị Ma thần từ Darklands.

Và, ngay khi họ chuẩn bị điều tra kỹ lưỡng, nó đã biến mất sau khi Dettomorian thực hiện một số nghi lễ.

"Nghĩ rằng cái gọi là Thánh tích của các vị Ma thần có liên quan đến việc Reinhardt trở thành Quán quân của Towan, điều đó có hơi xa vời không?"

"Thần không chắc, thưa Điện hạ."

Ý tưởng rằng một Thánh tích có thể bị hỏng là điều mà chỉ những người tận mắt nhìn thấy nó mới có thể tin được.

Nếu cổ vật và Reinhardt thu được Tiamata có liên quan với nhau, điều đó có nghĩa là đã khá lâu kể từ khi Reinhardt trở thành Quán quân của Towan.

"Cho nên, Reinhardt cho tới bây giờ đều giữ bí mật việc mình là Quán quân của Towan..."

Đó là điều dễ hiểu.

Chủ sở hữu của các Thánh tích có xu hướng thu hút sự chú ý không mong muốn. Ellen che giấu sự thật rằng cô là em gái của một anh hùng và chủ nhân của Lament cũng theo logic tương tự.

Vì Reinhardt thân thiết với Ellen, nên có thể nói rằng anh ta đã giữ bí mật về quyền sở hữu Tiamata của mình cho đến tận bây giờ.

Cuối cùng, quá mơ hồ để xác định Reinhardt trở thành Quán quân của Towan trước hay sau khi vào Temple. Bertus chỉ có thể cho rằng đó là khoảng thời gian nghỉ hè của họ.

Nhưng điểm quan tâm thực sự nằm ở chỗ khác.

Cho đến bây giờ, anh ta vẫn chưa thể biết rằng Reinhardt là chủ sở hữu của Tiamata. Đó là một bí mật được giữ kín.

"Bệ hạ, làm sao ngài ấy phát hiện ra Reinhardt là Quán quân Towan...?"

Reinhardt sẽ không thú nhận sự thật này với Hoàng đế.

Có vẻ như Hoàng đế đã xác định chính xác Reinhardt và Ellen và ban tặng Huy hiệu Hoàng tộc cho họ.

Làm sao?

Làm thế nào mà Hoàng đế biết điều gì đó mà Reinhardt đã không nói với ông ta và ban cho Huy hiệu Hoàng tộc?

"Hmm, và nó chắc chắn là hơi đặc biệt."

Bertus làm bầm, vuốt cằm.

"Tiamata là một Thánh tích nổi tiếng không rơi vào tay những kẻ ngoại đạo."

"...Đúng vậy."

Tiamata là một thánh tích chỉ được công nhận bởi các hiệp sĩ hoặc linh mục của Towan là chủ sở

hữu của nó. Tuy nhiên, Reinhardt không đặc biệt sùng đạo, cũng như không có cá tính cho việc đó.

"Ta cảm thấy Olivia Lanze, người gần gũi với Reinhardt, sẽ phù hợp hơn với tư cách là chủ sở hữu. Nếu không có sự khác biệt giữa người đã từ bỏ đức tin của họ và người không có đức tin, thì có vẻ như cô ấy nên có nó thay thế... "

Tín đồ của Towan và một vị thánh có [sức mạnh thần thánh] mạnh mẽ, Olivia Lanze, cô ấy không phù hợp hơn để trở thành Quán quân của Towan sao?

Bertus nghĩ rằng nếu anh ấy là Towan, anh ấy sẽ chọn Olivia thay vì Reinhardt.

Tuy nhiên, suy nghĩ của các vị thần là không thể hiểu được.

Thậm chí còn không chắc liệu họ có thực sự nghĩ gì hay không.

Cuối cùng, chỉ còn lại kết quả.

Hoàng đế sẽ không trao Huy hiệu Hoàng tộc dựa trên những tin đồn vô căn cứ, vì vậy Reinhardt phải là Quán quân của Towan.

Sức mạnh của sự thuần khiết.

Sức mạnh chống tham nhũng.

Sức mạnh chống lại bóng tối.

Bóng tối.

Sức mạnh của bóng tối.

Bóng tối.

Dường như cam chịu cái chết, thảm hại đến mức
dường như không đáng để chống đối.

Em gái của anh, dần dần bị tiêu hao bởi sức mạnh
điều khiển bóng tối.

—Charlotte de Gradias.

Đã từ bỏ mọi thứ, chỉ để đột nhiên lấy lại sức sống
của mình vào một lúc nào đó.

Một số khoảnh khắc trong cuộc đời của Charlotte
hiện lên trong tâm trí Bertus.

Vô số suy nghĩ rối rắm trong đầu Bertus.

“.....”

Bertus nhìn chằm chằm ra ngoài cửa sổ với vẻ
mặt cứng đờ.

"Reinhardt, anh chàng đó, nếu nghĩ về điều đó,
cậu ta thỉnh thoảng rời khỏi Temple..."

Ngay sau đó, Hoàng tử nở một nụ cười nham
hiểm.

"Ngày mà tình trạng của em gái ta đột nhiên được
cải thiện."

"Những ngày mà Reinhardt không ở Temple. Thời
điểm cậu ấy trở lại."

"Nơi ở của em gái ta."

"So sánh tất cả chúng và mang nó đến cho ta."

Theo lệnh của Bertus, cấp dưới của anh ta gặt
đầu.

"Vâng, thưa Điện hạ."

Ngay khi cấp dưới nhận lệnh rời đi, ai đó đã gõ cửa văn phòng của Bertus.

*Cốc cốc

"Nó là gì?"

-Thưa Hoàng tử, Saviolin Tana xin yết kiến.

"Chắc chắc, không có thời gian nghỉ ngơi, bảo cô ta vào đi."

Vị trí của Đệ nhất Hoàng tử quá lớn để chỉ tập trung vào một vấn đề.

Anh có thể để sau, những tài liệu do cấp dưới sắp xếp sẽ cho phép anh hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Cho đến lúc đó, nó đủ để bận rộn với các nhiệm vụ khác.

Saviolin Tana sớm bước vào văn phòng của Hoàng tử.

Như mọi khi, một biểu hiện nghiêm khắc và thái độ điềm tĩnh. Và ngoại hình của cô ấy, trông giống như một người phụ nữ bí ẩn bất kể tuổi thật của cô ấy.

Thủ lĩnh của Shanapell tỏ lòng thành kính với Hoàng tử.

"Điện hạ."

"Cô đã đến rồi, Đội trưởng Tana."

Saviolin Tana đã nói chuyện với Hoàng tử.

"Tôi nghe nói có việc phải làm."

“Đúng vậy, Đội trưởng Tana, đó là một vấn đề quan trọng.”

Bertus mỉm cười, những ngón tay đan vào nhau.

"Một vấn đề rất quan trọng."

Saviolin Tana im lặng nhìn nụ cười của Bertus.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading